

Ved graven

NoS 414

1. Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

2. La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, O Jesus min.
Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

3. Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

*Alle er hjertelig velkomne til
minnesamvær på Solhov.
Takkk for all vennlig deltakelse!
Familien*

Prest: Peter Hammarlund
Kantor: Elisabeth Bruvold Sørensen

www.lfbegravelse.no - 97652556

Nils Bruvold

Født 20.12. 1936

Død 20.11. 2019

Lyngen kirke

fredag 29. november

Preludium:

Bred dine vida vinger

(Altsax: Nils-Jørgen, Kirkeorgel: Elisabeth)

NoS 818

1. O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger – dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!
2. Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei -
o du som ei forandres, bli hos meg!
3. Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!
4. Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd? Jeg frykter ei.
Du som har seiret, Herre, bli hos meg!
5. O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

Før kranspåleggelsen:

Blott en dag et øyeblikk om gangen

(Sang: Johanne, Karina, Sofie, Sara, Judith og Nora)

NoS 494

1. Jeg er i Herrens hender
når dagen gryr i øst.
Hver morgen han meg sender
sitt ord med lys og trøst.
Hva dagen meg vil bringe
av glede og av savn,
jeg kan på bønnens vinge
få kraft i Jesu navn.

2. Jeg er i Herrens hender
i alt som med meg skjer.
I smil og gråt jeg kjenner
at Herren er meg nær.
Om jeg i dype daler
må gå den tunge vei,
fra himlens høye saler
hans øye følger meg

NoS 38

1. Mitt hjerte alltid vanker
i Jesu føderom,
der samles mine tanker
som i sin hovedsum.
Der er min lengsel hjemme,
der har min tro sin skatt;
jeg kan deg aldri glemme,
velsignet julenatt!

2. Den mørke stall skal være
mitt hjertes frydeslott,
der kan jeg daglig lære
å glemme verdens spott.
Der kan med takk jeg finne
hvori min ros består,
når Jesu krybber minne
meg rett til hjerte går.

3. Jeg er i Herrens hender
når dagen dør i vest.
Min synd jeg stilt bekjenner
for ham, min høye gjest.
Han gir meg himlens nåde
og setter englevakt,
for natten han vil råde
med hellig guddommakt.

4. Jeg er i Herrens hender
når dødens bud meg når.
Mens lyset stilt nedbrenner,
fra ham jeg hilsen får.
Han gir meg stav i hånde,
han gir meg trøst i sinn,
og glemt er ve og vande
på vei til himlen inn.

7. Akk, kom, jeg opp vil lukke
mitt hjerte og mitt sinn
og full av lengsel sukke:
Kom, Jesus, dog herinn!
Det er ei fremmed bolig,
du har den selv jo kjøpt,
så skal du blive trolig
her i mitt hjerte svøpt.

8. Jeg gjerne palmegrene
vil om din krybbe strø,
for deg, for deg alene
jeg leve vil og dø.
Kom, la min sjel dog finne
sin rette gledes stund,
at du er født herinne
i hjertets dype grunn!

Postludium:

Tappenstrek - Eg veit i himmerik ei borg

(Trompet: Are Biendl, kirkeorgel: Elisabeth)